

כך אמר ד' למשוח שלו לגדולה, הוא כורש,	כֹּה אָמַר יְדֹוּד לְמֹשִׁיחֹו לְכֹרֶשׁ
אשר נתתי כח ביד ימינו,	אֲשֶׁר הִחַזְקֹתִי בְיַמֵּינוּ
לשטוח את הגוים לפניו, כדי שיוכל לדרוך עליהם,	לְרַד לְפָנָיו גּוֹיִם
ואת החגורה שעל המתנים של המלכים אפתח, הכוונה שאחליש כוחם,	וּמַתְנֵי מַלְכִים אֶפְתַּח
אני אפתח לפניו את הדלתות של שערי בבל,	לִפְתַח לְפָנָיו דְלֹתַיִם
ויוכל להכנס לבבל כאילו שהשערים לא נסגרים.	וּשְׁעָרַיִם לֹא יִסְגְּרוּ:
תצליח להלחם נגדם, כאילו אני הולך לפניך,	אֲנִי לְפָנֶיךָ אֵלֶיךָ
ואת הדרכים המעוקמים והמסובבים, אעשה אותם ישרים,	וְהַדֹּרִיִם אֲוִשֶׁר \\ {אִישְׂרָאֵל}
את הדלתות העשויות מנחושת אשבור,	דְלֹתֹת נְחוֹשֶׁה אֲשַׁבֵּר
ואת הבריחים שעשויים מברזל אכרית.	וּבְרִיחַי בְרִזָּל אֶגְדַּע:
ואתן לך (כורש) את האוצרות של בבל, שמסתירים אותם במקום חשוד,	וְנָתַתִּי לְךָ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁד
כופל הדברים: ואת המטמוניות שבמקומות המוסתרים,	וּמְטַמְנֵי מְסֻתְרִים
אעשה לך את כל זה כדי שתדע, שאני ד' עושה את זה ולא אתה בכחך,	לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְדֹוּד
אני ד' קורא את שמך כורש, לפני שנולדת, אני אלוקי ישראל.	הַקּוֹרֵא בְשִׁמְךָ אֵלֵּי הַיִּשְׂרָאֵל:
הסיבה שאני עושה את זה, הוא בשביל עם ישראל המכונים יעקב, שהם עבדי,	לְמַעַן עַבְדֵי יַעֲקֹב
ובשביל ישראל שהם הנבחרים שלי,	וַיִּשְׂרָאֵל בְּחִירֵי
וקראתי לך בשמך כורש,	וְאֶקְרָא לְךָ בְשִׁמְךָ
ולפעמים אני קורא לך בכינוי,	אֶכְנוֹן
ואין זה בזכותך, שהרי עוד לפני שהכרת אותי, היינו לפני שנולדת, כבר הכנתי את כל זה, א"כ	וְלֹא אֶיִדְעַתְנִי:

הכל בשביל ישראל.	
אני ד' אדון הכל, ואין עוד חוץ ממני,	אָנִי יְדֹוּד וְאִין עוֹד
וְחוּץ מִמֶּנִּי אֵין עוֹד בֵּעַל כַּח,	זוֹלָתִי אֵין אֵל הַיָּם
נתתי לך כח וגבורה, (וממשיל זאת לאזור- חגורה), עוד לפני שהכרת אותי.	אֲאָזְרֶךָ וְלֹא אֵיִדְעָתָנִי:
הודעתי את הדברים אלו, לפני שהם קרו, כדי שידעו, כל מי שגר מצד מזרח (זריחת השמש) עד מערבה,	לְמַעַן יֵדְעוּ מִמְּזֶרֶחַ שֶׁמֶשׁ וּמִמְּעֶרְבָה
שאין כלום חוץ ממני,	כִּי אֶפֶס בְּלִעְדֵי
אני אדון הכל ואין עוד.	אָנִי יְדֹוּד וְאִין עוֹד:
אני עושה דברים והיפוכם, יוצר אור לישראל, ובורא חושך לגוים,	יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ
עושה שלום לישראל, ובורא רע לגוים,	עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא רָע
אני ד' עושה את כל הדברים האלה.	אָנִי יְדֹוּד עֹשֶׂה כָּל אֱלֹהִים:

כֹּה אָמַר יְדֹוּד לְמַשִּׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ כֵּךְ אָמַר ד' לְמִשׁוּחַ שְׁלוֹ גְדוּלָה, הוּא כוֹרֶשׁ, אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּי בִימֵינוּ אֲשֶׁר נָתַתִּי כַח בְּיַד יְמִינוֹ, לְרַד לְפָנָיו גּוֹיִם לְשִׁטּוֹחַ אֶת הַגּוֹיִם לְפָנָיו, כְּדֵי שִׁיּוּכַל לְדַרוֹךְ עֲלֵיהֶם, וּמִתְנִי מַלְכִים אֶפְתַּח וְאֶת הַחֲגוּרָה שֶׁעַל הַמִּתְנַיִם שֶׁל הַמַּלְכִים אֶפְתַּח, הַכוֹוֹנָה שֶׁאֲחַלִּישׁ כּוֹחַם, לְפֶתַח חֶלְפָנָיו דְּלָתַיִם אֲנִי אֶפְתַּח לְפָנָיו אֶת הַדְּלָתוֹת שֶׁל שַׁעֲרֵי בָבֶל, וְשַׁעֲרֵי לֹא יִסָּגְרוּ: וַיּוּכַל לְהַכְנִס לְבָבֶל כֵּאִילוֹ שֶׁהַשַּׁעֲרִים לֹא נִסָּגְרִים. אֲנִי לְפָנֶיךָ אֵלֶיךָ תְּצַלִּיחַ לְהַלְחֵם נֶגְדָם, כֵּאִילוֹ אֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיךָ, וְהַדּוֹרִים אֲוֹשֶׁר \{אֲיִשְׂרָאֵל\} וְאֶת הַדְּרֹכִים הַמְּעוֹקְמִים וְהַמְּסוּבָבִים, אֶעֱשֶׂה אוֹתָם יִשְׂרָאֵל, דְּלָתוֹת נְחֹשֶׁה אֲשַׁבֵּר אֶת הַדְּלָתוֹת הָעֵשׂוּיּוֹת מִנְחוּשֶׁת אֲשַׁבֵּר, וּבְרִיחֵי בְרָזֶל אֶגְדַּע: וְאֶת הַבְּרִיחִים שֶׁעֲשׂוּיִים מִבְּרַזֶּל אֲכַרִּית. וְנָתַתִּי לְךָ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וְאֶתְּן לְךָ (כוֹרֶשׁ) אֶת הָאוֹצְרוֹת שֶׁל בָּבֶל, שֶׁמִּסְתִּירִים אוֹתָם בְּמִקּוֹם חָשׂוּךְ, וּמִטְּמֵנִי מִסְתָּרִים כּוֹפֵל הַדְּבָרִים: וְאֶת הַמִּטְמוֹנוֹת שֶׁבְּמִקּוֹמוֹת הַמוֹסְתָרִים, לְמַעַן תִּדְעַ כִּי אָנִי יְדֹוּד אֶעֱשֶׂה לְךָ אֶת כָּל זֶה כְּדֵי שֶׁתִּדְעַ, שֶׁאֲנִי ד' עוֹשֶׂה אֶת זֶה וְלֹא אֶתָּה בְּכַחךָ, הַקּוֹרֵא בְּשִׁמְךָ אֵל הַיִּשְׂרָאֵל: אֲנִי ד' קוֹרֵא אֶת שִׁמְךָ כוֹרֶשׁ, לְפָנֶי שְׁנוֹלְדָת, אֲנִי אֵלוֹקֵי יִשְׂרָאֵל. לְמַעַן עֲבָדִי יִעֲקֹב הַסִּיבָה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה, הוּא

בשביל עם ישראל המכונים יעקב, שהם עבדי, וישראל בחירי
 ובשביל ישראל שהם הנבחרים שלי, ואקרא לך בשמך וקראתי
 לך בשמך כורש, אכנך ולפעמים אני קורא לך בכינוי, ול א
 ידעתי: ואין זה בזכותך, שהרי עוד לפני שהכרת אותי,
 היינו לפני שנולדת, כבר הכנתי את כל זה, א"כ הכל בשביל
 ישראל. אני יד ויד ואין עוד אני ד' אדון הכל, ואין
 עוד חוץ ממני, זולתי אין אל הים וחוץ ממני אין עוד
 בעל כח, אאזרך ול א ידעתי: נתתי לך כח וגבורה,
 וממשיל זאת לאזור- חגורה), עוד לפני שהכרת אותי. למען
 ידעו ממזרח שמש וממערבה הודעתי את הדברים אלו, לפני
 שהם קרו, כדי שידעו, כל מי שגר מצד מזרח (זריחת השמש)
 עד מערבה, כי אפס בלעדי שאין כלום חוץ ממני, אני
 יד ויד ואין עוד: אני אדון הכל ואין עוד. יוצר אור
 ובורא חשך אני עושה דברים והיפוכם, יוצר אור לישראל,
 ובורא חושך לגוים, עשה שלום ובורא רע עושה שלום
 לישראל, ובורא רע לגוים, אני יד ויד עשה כל אלה:
 אני ד' עושה את כל הדברים האלה.

**(ח) הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ
 ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יד ויד בראתי:**

יש להתאונן על בלשצאר מלך בבל, ולומר עליו וי, על מה שעשה מריבה עם ד' שברא אותו, הכוונה שהשתמש עם כלי בית המקדש,	(ט) הוי רב את י צרו
הרי בסוף יחשב כחרס עם שאר חרסים שבאדמה, הכוונה שישר כמו חרס לרסיסים,	חרש את חרשי אדמה
האם ראוי שיאמר הטיט לאומן המייצר כלי חרס, אין כלום במה שאתה עושה, הנמשל הוא: הרי בלשצאר הוא כמו טיט ביד הבורא, ואיך הוא מתגאה כנגד ד',	הי אמר חמר לי צרו מה תעשה
בהתנהגותו הוא מראה כאילו, אין ידים שיצרו אותו.	ופעלך אין ידים לו:
משל נוסף: וי לבן שאומר לאביו למה הולדת ילדים,	(י) הוי אמר לך אב מה תוליד
ולאמו אמר בשביל מה היה לך חבלי לידה, הרי יגיע יום שהילדים ימותו, הנמשל: בלשצאר חשב אם כלי	ולאשה מה תחילין:

המקדש יחזרו לירושלים, מדוע הגלה אותם ד' לבבל.	
כך אמר ד' שהוא קדוש בישראל, וד' ברא את עם ישראל	(יא) כֹּה אָמַר יְיָ וְדָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצְרוּ
הגויים שאלו אותי מה עתיד לבוא על ישראל.	הֲאֵתִיּוֹת שְׁאֵלוּנִי עַל בְּנֵי
ועל עם ישראל שעשיתם בידי תצווו לנביאים שיאמרו לכם בשמי, מה יהא הסוף.	וְעַל פֶּעַל יְדֵי תִצְוֹנִי:
הרי אני בראתי את הארץ	(יב) אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ
ואני בראתי להיות עליה בני אדם	וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרָאתִי
אני פרשתי ומתחתי בידי את השמים,	אֲנִי יְדֵי נָטוּ שָׁמַיִם
ועל כל צבא השמים ציויתי שיבראו הכונה: שד' עשה וברא הכל, והכל בידו, לכן אומר להם שישאלו ויגדו להם.	וְכָל צְבָאָם צִוִּיתִי:
אני עוררתי את לב כורש להלחם עם בבל ולהחריב אותה, וזה היה בצדק, שהרי היא ראויה להאבד,	(יג) אָנֹכִי הֵעִיר תְּהוֹ בְּצַדֵּק
ועשיתי שיהיו לו דרכים ישרים בלי להכשל,	וְכָל דַּרְכָיו אֵי־שֶׁר
הוא יתן כסף וזהב לבנות את ירושלים ואת ביהמ"ק,	הוּא יִבְנֶה עִירִי
ואת עם ישראל שהגלית אתם לבבל, ישלח אותם חזרה לא"י,	וְגָלוֹתֵי יִשְׂרָאֵל
אף אחד לא ישלם לו את השווי של עם ישראל ולא יקבל מאף אחד שוחד בשביל שידאג לשלח אותך,	לֹא בְּמַחִיר וְלֹא בְּשֹׁחַד
את זה אומר ד' שהוא אדון לכל הצבאות שלמעלה ולמטה.	אָמַר יְיָ וְדָ צְבָאוֹת:
עד עכשיו הודע ד' שתהיה מפלת בבל, ועכשיו מדבר על מפלת סנחריב בימי חזקיהו המלך, כך אומר ד' סנחריב נלחם עם תרהקה מלך כוש, ועם מלך כוש היו בעזרתו מצרים וסבא, וסנחריב כבש אותם, ולקח שלל מהם, וגם אנשים	(יד) כֹּה אָמַר יְיָ וְדָ

גבוהים וחזקים לקח אתו כשבויים קשורים בשלשלאות, וכשגמר להלחם אתם בא עם כל השלל ועם השבויים לירושלים להלחם עליה, וכשנפל סנחריב בזזו חזקיה ועם ישראל את כל האוצרות ושחררו את האסירים השבויים,	
העושר של מצרים שהגיע אליהם ע"י יגיעה, והסחרות של כוש וסבא שהיו גבוהים בקומתם,	יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים
	אנשי מדה
יעקבו אליך וישיארו שלך,	עליך יעב רן ולך יהיו
יהיו נכנעים תחתך אלו שעברו שהם קשרוים בשרשראות,	אחריך ילכו בזקים יעב רן
וישתחו אליך כדי שתשחררי אותך	ואליך ישתחוון
יתחננו אליך שתתירי אותך מה שרשראות,	אליך יתפללו
ויאמרו רק עכשיו ראינו יש את הקל האמיתי,	אך בך אל
ואין מד חוץ מהאלוקים של ישראל.	ואין עוד אפס אל הים:
יאמרו באמת אתה הקל המסתתר ואתו נראה בגלויים אתה האלוקים של ישראל שתושיע.	(טו) אכן אתה אל מסתתר אל ה' ישראל מושיע:
יתביישו כולם ויכלמו על שבטחו באלילים, ולא עזרו להם בעת צרתם,	(טז) בושו וגם נכלמו כלם
הלכו בבושתם,	יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים:
האומנים שעשו את ציורי הפסלים, כי ראו שאינם יכולים לעזור להו.	(יז) ישראל נושע ביד וד
אבל עם ישראל קיבל ישועה מד',	תשועת עולמים
ישועה שמתקיימת לעולם,	לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד:
אתם לא תתביישו ולא תכלמו כמו שהגויים מתביישים, וזה יהיה לעולם ועד.	(יח) כי כה אמר יד וד בורא השמים הוא
כך ד' שברא את השמים, ורק הוא בעל כח, ואין לצבא	

השמים כח מעצמם ,	הָאֵל הַיָּמִים
הוא ברא את הארץ , וגם תיקן אותה באופן שתראה היבשה בלי שיכסו אותה המים ,	יִצְרֶה הָאָרֶץ וְעֵשֶׂה
הוא הכין את כל מה שיש בארץ ,	הוּא כּוֹנֵן
לא ברא את הארץ בשביל שתהיה שוממה ,	לֹא תִהְיֶה בְרָאָה
אלא שתהיה מיושבת , ולכן הכין כל מה שצריך ,	לְשֶׁבֶת יִצְרָה
אני אדון הכל ואין עוד אחד כמוני .	אֲנִי יְדֹד וְאֵין עוֹד:
כשדברתי אתכם על הר סיני , לא דברתי ב"סתר" , ולא במקום שיש שם ארץ חשוכה , אלא הדבר התפרסם לכלהעולם , וא"כ היו הגוים שהיו בימים ההם להאמין ב' ,	(יט) לֹא בְּסֵתֶר דִּבַּרְתִּי
	בְּמָקוֹם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ
לא אמרתי לישראל שייקימו המצוות ויבקשו את יראת ד' בחינם , אלא ע"מ לקב שכר , א"כ גם הגוים היו צריכים לקבל את התורה ע"מ לקבל שכר ,	לֹא אָמַרְתִּי לְזַרְע יִעֲקֹב תִּהְיֶה בְּקִשּׁוֹנַי
אני ד' שדברתי דברים אמתיים שאתן לכם שכר על המצוות ,	אֲנִי יְדֹד דְּבַר צֶדֶק
ואח"כ אמרתי לכם את הדברים הישרים , הם התורה והחוקים .	מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל:
העובדים לאליל תתאספו ותבואו אלי ,	(כ) הַקְּבִצוּ וְבִאוּ
כולכם יחד תגשו אלי להתווכח עמ ד' ,	הַתְּנַגְּשׁוּ יַחְדָּו
הפחותים והמבוזים שבגוים ,	פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם
אלו שסוּחבים את העץ שהוא פסל בגלל שלא יכול לזוז ממקומו .	לֹא יָדְעוּ הַנְּשֵׂאִים אֶת עֵץ פְּסִלָּם
	וּמִתְפַּלְלִים אֶל לֹא יוֹשִׁיעַ:
אם יש לכם איזו טענה תגידו אותה בעמצכם , או תשלחו את החכמים שלכם שיאמרו מה שיש לומר ,	(כא) הַגִּידוּ וְהִגִּישׁוּ

אף יִוָּעֲצוּ יַחַדוּ	וגם יתיעצו ביחד מה יש להם לומר,
מִי הַשְּׁמִיעַ זֶאת מִקֶּדֶם	מי מהפסלים השמיע על מפלת בבל ואשור לפני שזה קרה,
מֵאֵז הַגִּידָה	כופל הדברים, מי הגיש מאז שזה יקרה,
הֲלוֹא אָנִי יָד וְדָ	הרי רק אני ד' הודעתי על זה לפני שקרה,
וְאִין עוֹד אֶל הַיָּם מִבְּלַעֲדִי	ואין עוד בעל יכולת חוץ ממני לדעת מה שעתיד לקרות,
אֶל צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ	אני בעל כח, צדיק ומושיע את ישראל,
אִין זוֹלָתִי:	אין עוד חוץ ממני.
(כב) פָּנוּ אֵלַי	תפנו אלי להאמין בי,
וְהוֹשְׁעוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ	וע"י האמונה תהיה לכם ישועה, אתם היושבים בקצוי הארץ,
כִּי אָנִי אֵל וְאִין עוֹד:	כי אני בעל כח ואין עוד בעל כח חוץ ממני.
(כג) בֵּי נִשְׁבַּעְתִּי יֵצֵא מִפִּי צְדָקָה	נשבעתי ויצא דבר אמיתי מפי,
דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב	דברתי דבר שלא יתבטל, מה הוא הדבר שדברתי:
כִּי לִי תִכְרַע כָּל בָּרֶךְ	בעתיד יכרעו אלי כל הדרכים גם של הגוים, ולא יכרעו לע"ז,
תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן:	תשבע בשמי כל אומה עם הלשון שלה.
(כד) אַךְ בֵּיד וְדָ	אומר הנביא: אע"פ שכל הגוים יאמינו בד', אך אני נשבע בד',
לִי אָמַר צְדָקוֹת וְעַז	שרק לי היינו לעם ישראל יתן צדקות מיוחדות, וחוזק מיוחד, יותר מכל הגוים,
עֲדִיו יְבוֹא	אליו (אל ישראל) יבא כל אחד מהגוים להיות נכנע אל ישראל,
וַיָּבֹשׁוּ	ויתביישו,
כָּל הַנְּחָרִים בּוֹ:	כל אלו שכעסו על ישראל, בגלל שהיו עובדים את ד'.
(כה) בֵּיד וְדָ יִצְדְּקוּ	בהבטחת ד' יהיה לישראל צדקה,
וַיִּתְהַלְלוּ כָּל זָרַע יִשְׂרָאֵל:	ויהיו מהוללים ומשובחים ע"י הגוים כל ישראל, על

שהיה להם שכל לדעת שד' הוא האלוקים, ודבקו בו.	
הנביא עושה צחוק מהע"ז שתבטל	
כרע על הברכים הע"ז של בבל שקרוי בל, ולא יכול להציל את עצמו,	(א) כָרַע בַּל
מתכופף להגיע לארץ הע"ז שקרויה נבו,	קָרַס נְבו
שמו את הע"ז שלהם על החיות והבהמות להוליך אותם אתם לגלות,	הָיוּ עֲצְבֵיהֶם לַחַיָּה וּלְבִהֵמָה
הבהמות שסוחבות אתכם ממוסות יותר מדאי,	נָשְׂא תִיכֶם עֲמוּסוֹת
אתם משא כבד על הבהמה העייפה,	מִשָּׂא לַעֲיִפָּה:
התכופפו וכרעו על הברכים כל הע"ז ביחד,	(ב) קָרְסוּ כָרְעוּ יַחְדָּו
לא יכלו להציל את עצמם שלא יקחו אותם לגלות,	לֹא יִכְלוּ מִלֵּט מִשָּׂא
והע"ז עצמם הלכו בשבי, וממילא לא יוכלו לעזור לאלו שעובדים אותם.	וְנִפְשָׁם בְּשִׁבֵי הַלָּכָה:
אומר ד' תשמעו אלי אתם שמכונים בשני שמות משפחת "יעקב" וכל הנשארים "מישראל",	(ג) שְׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל שְׂאֵרֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל
שאני סוחב אותם מאז שיוצאים מבטן אמם,	הַעֲמִסִּים מִנִּי בֶטֶן
כופל הדבר: שהם נישאים (נסחבים) עלי מאז שיוצאים מרחם אמם, לא כמו הגוים שינשאו על בהמות.	הַנְּשָׂאִים מִנִּי רֶחֶם:
ועד שיהיו זקנים אני הוא שאסחב אותם,	(ד) וְעַד זָקְנָה אֲנִי הוּא
כופל הדבר: ועד שיהיו בגיל שיבה אסחב אותם,	וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסֶב ל
אני יצרתי את ישראל, לא כמו הגוים שהם יוצרים את האלילים.	אֲנִי עֲשִׂיתִי
ואני אסחב אותם, ואציל אותם מהאויבים,	וְאֲנִי אֶשָּׂא וְאֲנִי אֶסֶב ל וְאֶמְלֹט:
למי תדמו אותי ותאמרו שאני שוה לו,	(ה) לְמִי תִדְמִיוֹנִי וְתִשׁוּוּ
ולמי תמשילו אותי ונהיה	וְתִמְשְׁלוּנִי וְנִדְמָה:

שנינו דומים זה לזה.	
אתם הגוים שופכים זהב מהכיס,	(ו) הַזְלִים זָהָב מִכִּיס
וכסף אתם שוקלים בקנה שתלוי בו המשקל,	וְכֶסֶף בִּקְנָה יִשָּׁק לּוֹ
הם שוכרים בכסף צורף שיעשה להם אליל,	יִשְׁכְּרוּ צוֹרֵף וַיַּעֲשֶׂהוּ אֵל
והם כורעים ומשתחווים לאליל.	יִסְגְּדוּ אֵף יִשְׁתַּחֲווּ:
כל אחד סוּחַב על הכתף את הע"ז שלו,	(ז) יִשְׂאֶהוּ עַל כֶּתֶף יִסְבְּלֶהוּ
וכשמניחים את הע"ז במקומו, עומד שם ולא זז משם,	וַיִּנְיֶחֶהוּ תַחְתּוֹ וַיַּעֲמֵד מִמְּקוֹמוֹ לֹא יִמִּישׁ
גם אם הוא צועק לע"ז בקול, אינו עונה לו,	אֵף יִצְעַק אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה
ולא יכול להושיע אותו מהצרה, א"כ איזו טפשות היא לעבוד ע"ז.	מִצָּרְתּוֹ לֹא יוֹשִׁיעֵנּוּ:
תזכרו את האפסיות של הפסלים,	(ח) זָכְרוּ זֵאת
ותתחזקו להבין,	וְהִתְאַשְׁשׂוּ
ואתם הפושעים ומורדים בד' תשיבו אל לבכם.	הִשִּׁיבוּ פּוֹשְׁעִים עַל לֵב:
תזכרו את הנפלאות הראשונות שעשיתי מימים קדמונים,	(ט) זָכְרוּ רֵאשִׁיט מַעֲוָלִים
כי אני בעל כח ואין עוד בעל כח,	כִּי אֲנִי כֹחַ וְאֵין עוֹד
רק אני אלוקים ואין עוד כמוני.	אֵל הֵי אֵין וְאֵפֶס כְּמוֹנִי:
מגיד מתחלה מה שיהיה בסוף,	(י) מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית
ומלפני שנעשו דברים אומר מה שיהיה על דברים שעדיין לא נעשו,	וּמִקְדָּם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ
אני אומר עצה ותתקיים, ואף אחד לא יוכל לבטל אותה,	אֲנִי מְרַעֲצֵתִי תִקּוּם
וכל מה שאני רוצה אעשה.	וְכֹל חִפְצִי אֶעֱשֶׂה:
אני קורא לעוף הדורס שקרוי עיט שנמצא בצד מזרח לב' א, הכוונה שאני עוררתי בלב כורש שגר בצד מזרח של בבל שיבא מהר כעוף שעף מהר,	(יא) קָרָא מִמְּזֶרֶח עֵיט

מֵאַרְץ מִרְחֹק אִישׁ עֲצָתוֹ {\עֲצָתִי\}	מארץ רחוקה אביא את כוש שהוא אדם שמקיים את מה שיעצתי על בבל.
אֶף דְּבַרְתִּי אֶף אָבִיאוֹנָה	אני דברתי את הדבר לפני שהיתה, ואביא אותה,
יִצְרָתִי אֶף אֶעֱשֶׂנָה:	אני בראתי את הפורענות לבבל, ואעשה אותה לבבל.
(יב) שִׁמְעוּ אֵלַי אֲבִירֵי לֵב	תשמעו אלי אנשי בבל שיש להם לב חזק עם אכזריות על ישראל,
הֲרִחֹקִים מִצְדָּקָה:	שהם רחוקים מלעשות צדקה וחסד,
(יג) קִרְבֹּתִי צְדָקְתִּי לֵא תִרְחֹק	אני מקרב את הצדקה שלי לישראל, ולא תתרחק מהם,
וּתְשׁוּעֹתִי לֵא תֵאָחֵז	ואני מקרב את הישועה שלי לישראל ולא תתאחר מלבוא,
וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה	ואתן למיון ישועה,
לְיִשְׂרָאֵל תְּפָאֲרֹתִי:	לעם ישראל שהם התפארת והיופי שלי, אביא ישועה.
(א) רְדֵי וּשְׁבִי עַל עֵפֶר	אבל את תצטרכי לרדת מהכסא ולשבת על העפר,
בְּתוֹלַת בֵּת בָּבֶל	בהתולה של עדת בבל, קורא לבבל בתולה, לפי שהיא כמו בתולה שלא נישאה לאדם, כך בבל עדיין לא נכבשה ביד שום מלכות,
שְׁבִי לְאַרְץ	תשבי מושפלת על הארץ,
אֵין כֶּסֶף בַּת כְּשָׁדִים	לא יהיה לך עוד כסא מלכות עדת כשדים,
כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ לְךָ רֶכֶה וְעֲנִיָּה:	כי כבר לא יקראו לך בעלת תענוגים כמו שהיה בעבר.
(ב) קָחִי רְחִים וְטַחֲנִי קִמַח	תהיי שבויה ותעבדי עבודות קשות, תצטרכי לטחון ברחים חטים ולעשות מהם קמח,
גְּלִי צִמְתֹךְ	תצטרכי לגלות את פניך מהמסוה שמכסה פני נשים מכובדות, ותהיי כמו שפחות בזויות,
חֲשָׁפִי שֶׁבֶל	תצטרכי ללכת ברגל לגלות, ולגלות את הרגל (קורא לרגל שבל, מלשון שביל שהרגל הולכת בהל,
גְּלִי שׁוֹק עֲבָרֵי נְהָרוֹת:	תצטרכי לעבור בנהרות, ולגלות את השוק.

יתגלה הדבר שראוי לכסות אותו ,	(ג) תגל ערותך
ויתגלה הבזיון שלך ,	גם תראה חרפתך
אעשה נקמה עבור עם ישראל לא אקבל בקשת שום אדם שלא לעשות נקמה.	נקם אקח ול א אפגע אדם:
כל זה יעשה הגואל שלנו , שהוא אדון על כל הצבאות ,	(ד) ג אלנו יד וד צבאות שמו
הקדוש בישראל	קדוש ישראל:
תשבי שותקת כמו אבל , ותובאי למקום חשוך להסתתר , עדת כשדים ,	(ה) שבי דומם וב אי בח שך בת כשדים
כבר לא יקראו לך שולטת על הממלכות.	כי ל א תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות:
כשכעסתי על עמי ישראל ,	(ו) קצפתי על עמי חללתי נחלתי
כשבזיתי את ישראל שהם לי לנחלה , ומסרתי אותם בידך בבל ,	ואתנם בידך ל א שמת להם רחמים
לא ריחמת עליהם , ואפילו על זקנים שמת עול כבד .	על זקן הכבדת עלך מא ד:
חשבת , לעולם אהיה שולטת ,	(ז) ות אמרי לעולם אהיה גברת
כל כך היית שקועה במחשבה הזאת , עד שלא שמת לב , שגם לך יכול לקרות כמו שקרה לישראל ,	עד ל א שמת אלה על לבך
לא זכרת את הסוף של הרשעות , שיש על זה גמול .	ל א זכרת אחריה:
ועכשיו תשמעי את מה שדברתי , את בבל המפונקת , שיושבת בבטחון שלא יקרה לה כלום ,	(ח) ועתה שמעי ז את עדינה
שחושבת בלב אני השולטת ואין עוד אף אחד חוץ ממני ,	הי ושבת לבטח הא מרה בלבבה אני ואפסי עוד
המדינה לא תהיה כמו אלמנה , כלומר המלך לא יהרג ,	ל א אשב אלמנה
ולא אדע מאיבוד הבנים , כלומר שהעם לא יגלה .	ול א אדע שכול:
ויגיעו אליך שתי הדבריים	(ט) ותב אנה לך שתי

אֵלֶּה רְגַע	האלה ברגע אחת, כי מיד שנהרג בלשצאר, נלכדה בבל, והעם גלה,
בְּיוֹם אֶחָד שָׁכֹל וְאֶלְמָן	ביום אחד הגיעו שתי הפורעניות, איבוד בנים ואלמנות,
כְּתָמָם בָּאוּ עֲלֶיךָ	בצורה מושלמת באו עליך פורעניות אלו,
בְּרַב כְּשָׁפִיךְ	אע"פ שהיית עושה הרבה כישופים
בְּעֶצְמַת חֻבְרִיךָ מֵאֵד:	אע"פ שהיה לך חוזק של כישוף שנקרא חבר, אעפ"כ לא ניצלת מהפורענות.
(י) וּתְבַטְחֵי בְרַעְתְּךָ	בטחת בכשפים שהם דברים רעים בעיני ד',
אָמַרְתָּ אֵין רֵאָנִי	אמרת שאף אחד לא רואה אותך, כי את הכשפים עושים בהחבא,
חֻכְמַתְךָ וְדַעְתְּךָ הִיא שׁוֹבְבָתְךָ	מה שהיית חכמה ובעלת דיעה, גרמו לך למרוד בד',
וְתֵאמְרֵי בְלִבְךָ אָנִי וְאֶפְסֵי עוֹד:	חשבתי בלבך רק אני השגתי חכמה ואין עוד אחר חוץ ממני.
(יא) וּבָא עֲלֶיךָ רָעָה לֹא תִדְעֵי שַׁחְרָה	ותבוא עליך רעה שלא תדעי אצל מי ללכת לבקש שיסיר ממך את הרעה,
וְתִפֹּל עֲלֶיךָ הַנֶּהַל	ותיפול עליך שבר,
לֹא תִוְכַלֵּי כַפָּרָה	לא תוכלי לקנח אותה ולהעביר אותה ממך,
וְתֵבֵא עֲלֶיךָ פְתָאִים שׁוֹאֵה	ויבוא עליך פתאום שממה,
לֹא תִדְעֵי:	שלא תדעי לפני שזה יבוא כדי להשמר.
(יב) עֲמָדֵי נָא בְּחֻבְרִיךָ	תתחזקי עכשיו בכשפים שלך שנקראים חבר,
וּבְרַב כְּשָׁפִיךְ	ותתחזקי בריבוי הכשפים שלך,
בְּאֲשֶׁר יִגְעַת מְנַעוּרֶיךָ	בגלל שיגעת בכשפים מאז היותך צעירה, לכן תתחזקי בהם,
אוֹלֵי תִוְכַלֵּי הוֹעִיל	אולי יהיה לך תועלת מהם כדי להנצל מהאויבים,
אוֹלֵי תַעְרוּצֵי:	אולי תוכלי להתחזק, הנביא אומר את זה בדרך צחוק

מהם.	
התעייפת במה שלקחת הרבה בעלי עצה, וכל זה היה לחינם,	(יג) נְלֹאִית בְּרֹב עֲצָתֶיךָ
שעכשיו יעמדו ויושיעו אותך,	יַעֲמְדוּ נָא וַיּוֹשִׁיעֶךָ
המסתכלים אל השמים הברורים,	הַ בְּרוּ \ (הַ בְּרִי \) שָׁמַיִם
הרואים בכוכבים,	הַחַזְזִים בְּכּוֹכָבִים
שהם אומרים בזמן חידוש הלבנה, מה עתיד לקרות באותו חודש	מוֹדְעִים לְחֻדְשֵׁים
שיגידו לך מה יבוא עליך.	מֵאֲשֶׁר יָבֹא אוֹ עָלֶיךָ:
כל החוזים בכוכבים היו כמו קש ששרפה אותם האש,	(יד) הִנֵּה הָיוּ כְּקֶשׁ אֲשֶׁר שָׂרְפָתָם
לא יוכלו להציל את עצמם מיד האויב שנמשל ללהבה,	לֹא יִצִּילוּ אֶת נַפְשָׁם מִיַּד לְהֵבָה
היו כמו קש שנשרף שלא נשארה גחלת בשביל להתחמם בה,	אֵין גַּחֲלֵת לְחֻמָּם
לא נשארה אש בשביל לשבת נגדה וליהנות מהאור,	אוֹר לְשֶׁבֶת נִגְדּוֹ:
כך היו החכמים שטרחת להביא אותם אליך,	(טו) כֵּן הָיוּ לְךָ אֲשֶׁר יִגְעִתָּ
החכמים שמאז היו כמו סוחרים שלך, כי שילמת להם כסף עבור החכמה שלהם,	סִחְרִיךָ מִנְּעוּרֶיךָ
כל אחד פנה לצד אחר, ולא יודע מה לעשות	אִישׁ לְעֵבְרוֹ תָּעוּ
ואין מי שיכול להושיע אותך, כי החכמה שלהם לא יכולה להועיל.	אֵין מוֹשִׁיעֶךָ: